

i vzdálenějšího okolí, zvláště z Plzně, mělo svůj klíč od kaple. Putovali sem ponejvíce ve všední dny, aby v tiché krásné přírodě, v šumění lesa a za zpěvu ptactva před obrazem Matičky Boží Kyjovské plně užili i využili kouzla posvátného tohoto místa. Oblíbenost Kyjova vyjádřil šlechtetný Plzeňák, inteligent, těmito slovy: »Tehdy znali jsme v krásné dny jen dvě vycházky, na hřbitov aneb do Kyjova. Neboť maminka mě chotí velice kapli milovala.

Přišla světová válka a první léta po převratu. Pamatuji se, jak, putující za války do Kyjova, sbírali jsme po cestě klasy k přípravě žitné kávy. Jak radostně naslouchali jsme, zvláště byla-li dobrá úroda, klepání sekacích strojů na blízkých polích, jež se bzukotem much, prolétajících slunečními paprsky v kapli, tvořily příznačný doprovod k úpěnlivým modlitbám o chléb a mír. Matička Boží Kyjovská zvláště tehdy poskytovala útěchu leckterému srdci, jež bylo na okraji zoufalství. Na bojišti zůstal dobrý otec a již se nenavrátil, padl syn, naděje starých rodičů a jeho mladé tělo přikrývala dálná země . . . Mnoho slz teklo již v Dolním Kyjově.

Snad i tyto slzy a modlitby přispěly k tomu, že nastaly zase doby míru.

Po válce ujaly se kaple zbožné duše z Plzně. Za jejich působení během několika let kaple znovu ožila. Téměř každou neděli a každý svátek od jara až do podzimu byla kaple v poledne i odpoledne otevřena, oltář v kapli rukou paní Krísmánové, Tumpachové a Schwabové z Plzně zdoben krásnými květinami. Mimo duchovního správce

Obrázky z návštěvy pana kardinála.

